

رُوْزِی ڪـمـل

بپروا به خوبیونتیکی ته و او به که س
 دهد بخششی و به هر یو نهود که که س
 ریوشویتی مرقی خوی بسپیزی به یه ک
 ماشین واقعیه تیش نه مه که تویش
 ده توانی له وها ریوشویتیک دایست،
 له ظاکامدا که سه که تووشی قهیرانیکی
 ئه خلاقلی ده بیت که له کاتی که لک
 و هرگفتن له مашینه چون هسلام یان
 خوی ده در پیتی بکو دزگایه،
 مه سله ای بنده پرته نه مه که هر
 ته کنه لوزیه که ریوشویتی جیوازه کاندا
 ده توانی له خوی ره فتارگاه لیکی
 جقدا و جور پیشان بادات، نه مجا له بر
 نه مه مرؤه ده گل بارویو خیکدا تووش
 ده بی که له که کارهیتاندا ده ناسری نه
 پیشتر له که کارهیتان. له راستیدا،
 ته کنه لوزی لوهه ای بازدرو خیکی
 ته مومنزاوی دایه ناتوانی پیشانه بکری.
 له چتوارچ چیوه یه ک دیساریکراودا،
 ته مومنزاوی خه سللتی سروشته هر
 ته کنه لوزیایه که، ئیستا ده توانی
 ده بارهه ته کنه لوزیای زانیاریه کان به
 هوی خه سللتی زمانه که بکو چند
 برابر ببینن. له که کاربردندایه که هر
 ته کنه لوزیایه کان سازراویه ک چیه تی
 خوی پیشانه بکات و ده توانی
 جوار چیوه یه ک بیت بو نه مه که مرؤه
 له ته کی دا پرسه ظاکاریه کان پیشانه
 بکات. بهم شیوه که مرؤه بتوانی
 هاولاتیه کی جبهانی بیت به هر حال،
 ده توانی نیدیمه بکری له گل نه م
 ته کنه لوزیایانه که پشتی به زانسته و
 به سه تووه هم میشه ش
 روویه په ریه رسنه دننه له هندی ناوچه ای
 ریز ده سه لاتدا به شیوه یه ک ده بی
 له هندی ظاکاری باودا به دادا چونه وه
 بکریت. باشترین نمونه ده بارهه
 له دایکبونون یان مردنه که به ئیمکاناتی
 پیشکشی به ده دست هاتووه، ده توانی
 کاتی له دایکبونون یان مردن دیاری
 بکریت، نه مجا له بر نه مه تویانی
 بیساردانی مرؤه ایه بارهه
 ته کنه لوزیایه کاندا پتر بووه و لم
 بارهه شوه مرؤه تووشی جوره ها
 قهیرانی ظاکاری بوقه وه. ته کنه لوزیا
 نه مه نده ئیمکاناتی زیواری بقو مرؤه
 ئاماده کردوه که له ده روونی نه و
 ده رفته تی پی به پی له گل
 ته کنه لوزیا نیه، به متمنه کردن
 له وها ریوشویتیکه، ئیستا که
 که لتویش له ته کنه لوزی تیبوروه.
 ئاماده کانی نه مه ریوشویتیه
 له چیوچیه ده که لتویی که لتویی
 هنگاوی یه که مه لگترووه.
 له هزه مانی کوندا له بر که می ته کنه لوزیا
 که لتویی والا ئاسایی بورو، به لام له م
 روزانه دا به هر یو بیونی ته کنه لوزیا
 پیشکش و تووه وه که لتویی رووه و نزمی
 ده بینن. ده بی ببینن ئایا
 ته کنه لوزیا به رز پیچه وانه که لتویی
 والدیه دان نه؟

هز ده کهین، به پرسیکی رهوشی
ریتمایی ده کریین، کاتی بارود و خوشی
به کارهنه میاندا به راورد بکهنه و نهه
پرسه به دیدی دیر و کوکی ته ما شاهکهین،
سه بارهت به ته کنه لوزی به شتوهی
گشتی ده تو این چی بلین، نایا
ده تو این به بونی ته کنه لوزی په
بېهین؟

نایا ته کنه لوزی ده تو این ئیمه
به شویندیکت ریتمایی بکات؟ لەم
سەردەمە توینیه دا بینیومانە کە چۈن
ته کنه لوزی تانستى يارىدە درەری ئەم
شیوه کار بخاشیه يو ئیمە لەناوچە يەك
بۇ ناوچە يەكى دىكە رؤیشتوين و
زىرەدە سەلاتى خۆمان بەھېر كردووه.
رووداوه کانى ئەم سەدە يە ئامە يە
ئۇهندە سەرکوتەن لە دە سەلاتىدا
بە دەست هاتووه ئە وەندە گرنگى بە
كاپىرىدىنى كارامەيى نەدرابوھ کە لەپاش
سەدە بىستە روبوھ رووی حالەتىكى
جىواز باووينەوه، لەم حالەتەدا
بە کارهینانى لىھاتوویي و كارامەيى
لەناوچووه.

ئایا ئۇه مانای چىيە؟

بەم مانایي يە كە بە كفتهى (هايدىگر)
بە كاربىرىنى گىيمان كەدنى هەرشتى،
بە كەلک هاتنى هەرشتى، لەكارى دىنايادا
وامان دانا کە بونى ئە و شتە تەنبا بۇ
بە كارهینانە.

بەم مانایي كە وەما دىنیا يە كى
گىيمانى هەتا هەتايىي كە هەرچەند
پېشىت كەلکى لى وەرگىردى؟
كوتايىيەك بۇ كەلک وەرگىرن ئىيە.
(هايدىگر) ئۇه بە دەست دىنلى كە
ھەنۈوكە مەرۋە بەپىۋ شۇيىتى
گەيشتنووه كە ئەم جىهانە دىرى
راوە ستاوه و ئادەم مىزاز پەي بىردووه كە
ئەم جىهانە جىهانىتىكى بى بىرانە وەيە
دەگەل سەرچاواهى سەنورداردا.
لەئاكامدا، ئەگەر تىمە ماناي لە دىنیا
بى بىرانە وە ئەگەر وا دايىتىن كە لەگەل
ئەم بى ئاكارىيەدا هەيە، هەرچەندە
دەتەويى كەلکى لى وەرگرى، دەكە وىتە
رۈشۈننەتكى تازاھە لە بەر دەم
سەرچاواه سەنوردارە كاندا خۆمان
دەبىنن ئەمەش دەگەل مانە وە زىانى
مرۇقدا ناگونجى و ناتوانىن بونىمان
ھەبىت.

فه لس-فه يه ره وشت پيشينه يه کي
ديرينى هيه و هر لە كۈنە و يانى
لە كاتى دروست بۇونى فه لس-فه
لە كايىدە بسووه باس و گفتوكى
چۈزۈچۈر لە بارا يه و كراوه و چەمكە
بە رەجە سەتكانى لە چوارچىۋە يه دا
دروست بۇوه .

لەگەل^۱ کە لە توردا گو نجاوه

A black and white photograph of a young woman with short hair, smiling warmly at the camera. She is wearing a light-colored, patterned dress. The word "Jugas" is written in large, bold, black Arabic calligraphy letters that frame her face. The letters are arranged with the first 'ج' on the left, the 'و' in the center, and the last 'س' on the right, partially cut off by the edge of the frame. The background is dark and out of focus.

کاوه حسین (دانکن سانیان)

ووتیان ئەمپۇزۇر گىرايوى دوا شىعىرمەت خويىندىبۈوهەدە
وئىنەھى خۆتت تىابىينى بوبو يادى منت كردىبۈوهەدە
ووتیان گوایە بەتسەھەدەھەۋالى منت پرسى بوبو
لەلای ھەممۇ ھاپرىكەنام دەلتەنگى خۆت دەرىپى بوبو
پېيان ووتىم پەشىمانى ھۆن... ھۆن لەچاوتا ئەبارى
نازانىم بوبۇ من دەلتەنگى ياخشىتى خۆت بىزازارى
چاودرىيلىپوردن مەبە لەمن و شىعەر و خۇشەۋىستى
جەمەن، وەپشتەۋەي ھەۋا بەرە تە دواي خەنەن و خەبا، كەھەتە

روزگار محسین
جی بهنلہم
هر لہوہی تھنیام کھے
گھر رہ زانیت.....
مه ہے وینی شعریک و
ئیلہامی نیوہ شہوی
گھر رہ زانیت
ٹھبیتہ مؤتمکہ و بو
دنی خورپہی خھوئی
ہے ناسہ کہم دلثیام کہ
تاكو زووه
در جار لہش قہی بالتم
داوہ ھیلانہی وام جی
ھیشت ووھ.....؟!!

گهر ئەزانىت
تۆش وەك خۇرى دەم ئىيوارد
جىئە ئەھىلى و ئاوا ئەبىت
گەر ئەزانىت
خۇشە ويستيت بالدارىتكى
بى لانە يەو له جاوانم زۇو
وون ئەبىت
تازووه ئەي يار
بالى حەزەكانم بېسەتمەو
بەتالى پرچە كانت بىدە
بە دەم زەريانى
تانابەم سىرەز ئانە كانت
گەر ئەزانىت
ئەستىرە شادىت
لە ئاسمانى بە خىتما نادرەوشىي
گەر ئەزانىت
مۇمىٰ وەفات گۈناڭرى و
ناتويىتمەو
تازووه

This vertical strip shows the upper bodies of two figures. The figure on the left is kneeling, facing right, with her head bowed. The figure on the right is standing, facing left, with her hands resting on her hips. Both figures are nude and have dark hair.

خوشه ويسته سه نگين و رهنگينه کهم
له دلی پر تاسه و هدز بدیدارت ده کم
ثاريزه هه گرگيز نه بیزرا و ده کم
گولی چروی دله بچکولانه کهم
تامه زروی بزه سه لیوانه کهم
هدز لشه رابی لیوت ده کم
بهس توأم لی دیار بی ثازیزه کهم
دنیا هه ر ب من و تویه خوشه ويسته کهم
ئه و فرمیسکانه له چاووتا قه تیس ماوه
دلیام که خوشه ويستی یه لات ماوه
داییم تامه زروی شه رابی لیوت ده کم
هدز به خوشه و شادی تو ده کم
یاخوا قه دناخوشی نه بینی
چونکه یه کهم که سی وا خوشم ويستووی
هر چونت باس بکهم هیشتا هر کهمه
هر خوم دهزام سه بیری ئه و چاوانه چ
مه مسته
خوشه ويسته سه نگين و سالاره کم
بیم خوشه دایس دهست له ملانت کم....